

працівників правоохоронних органів України: дис. ... канд. юр. наук : 12.00.07. Тернопіль: ТНЕУ, 2020. 201 с.

4. Подоляка С. А. Особливості функціонування системи суб'єктів протидії корупції в органах прокуратури України. *Наукові записки Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка*. Серія: Право. 2018. Вип. 5. С. 63-67. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/snslnnp_2018_5_15.

5. Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення: затверджено рішенням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України від 03.11.2016 № 143/зп-16 (у редакції рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України 13.02.2018 № 20/зп-18). URL: <https://vkksu.gov.ua/userfiles/doc/polozhennia.pdf>.

6. Про вищу освіту: Закон України від 1 липня 2014 року № 1556-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text>.

7. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 р. № 1402-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19>.

8. Серединський В.В. Адміністративно-правове регулювання кадрового забезпечення адміністративних судів в Україні: дис. канд. юрид. наук: 12.00.07. Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ. Дніпро, 2020. 283.

Чоботько І.І.,

*викладач кафедри фізичного
виховання та тактико-спеціальної
підготовки*

*Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

ОБ'ЄКТИВНЕ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ СЛУЖБОВО-БОЙОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СИЛ ОХОРОНИ ПРАВОПОРЯДКУ

Практика реагування на кризові ситуації визначає, що службово-бойова діяльність сил охорони правопорядку є видом правоохоронної діяльності та реалізується шляхом виконання правоохоронних завдань переважно через службову діяльність правоохоронними методами, а у разі загострення обстановки – також воєнними методами.

В умовах численних кризових ситуацій на території України особливого значення набуває Національна гвардія України, яка є військовим формуванням з правоохоронними функціями.

За загальноприйнятим визначенням, що склалося серед науковців сектору безпеки й оборони України, службово-бойовою діяльністю є сукупність охоронних, режимних, ізоляційнообмежувальних, захисних заходів та дій, які проводяться у мирний час в умовах виникнення кризових ситуацій та в особливий період з метою охорони об'єктів, громадського порядку та забезпечення громадської безпеки, законності та правопорядку, суверенітету і територіальної цілісності держави, а також її конституційного

ладу.

Нині встановлено, що об'єктом службово-бойової діяльності є правопорушники, злочинці, диверсійно-розвідувальні групи, незаконні збройні формування, терористи, терористичні організації та ін., що становлять загрозу національній безпеці держави.

Процес залучення в діяльність суб'єктів визначає насамперед суб'єктів службово-бойової діяльності, якими є сили охорони правопорядку.

До основних видів службово-бойової діяльності сил охорони правопорядку можна віднести: охорону громадського порядку; забезпечення громадської безпеки; охорону та екстрадицію підсудних; охорону важливих державних об'єктів; підтримання надзвичайних адміністративно-правових режимів; забезпечення суверенітету і територіальної цілісності держави та ін.

Виходячи із практики застосування військових нарядів, підрозділів, частин, з'єднань та угруповань військ, автори виділяють такі форми службово-бойових дій сил охорони правопорядку: оперативні дії; спеціальна операція; службово-бойові дії; бій.

Процес здійснення дій у службово-бойовій діяльності реалізується шляхом застосування способів службово-бойової діяльності.

Залежно від виконання кожного службово-бойового завдання застосовуються певні способи, основними з яких є: патрулювання, блокування, ізоляційно-обмежувальні дії, оточення, розосередження, охоронні дії, сторожові дії, дії з оборони й утримання визначених об'єктів, пошуково-ударні дії, рейдово-штурмові дії, наскок, переслідування, прочісування місцевості, засадні та ін.

Заключним етапом діяльності є процес аналізу результатів дій і порівняння їх з поставленими цілями.

Національна гвардія України є військовим формуванням з правоохоронними функціями, що призначена для виконання завдань із захисту та охорони життя, прав, свобод і законних інтересів громадян, суспільства і держави від злочинних та інших протиправних посягань.

Національна гвардія України здійснює службово-бойову діяльність у межах чинного законодавства підрозділами, військовими частинами і з'єднаннями у взаємодії з силами охорони правопорядку або самостійно з використанням зброї, спеціальних засобів, військової та спеціальної техніки, засобів забезпечення відповідно до чинного законодавства [1-2].

Збройні сили України як головний представник військових формувань призначені для ведення бойових дій у воєнний час. У мирний час вони несуть бойове чергування незначними силами та здійснюють заходи з підготовки до бойових дій, основним змістом якої є бойова підготовка військ [3].

Національна поліція України, Служба безпеки України та інші правоохоронні органи спеціального призначення у мирний час виконують оперативно-службові завдання. В умовах виникнення кризових ситуацій, надзвичайних адміністративно-правових режимів та особливого періоду

правоохоронні органи, окрім оперативно-службових завдань, виконують відповідні службово-бойові завдання.

Національна гвардія України основними силами у мирний час виконує службово-бойові завдання у плановому, регулярному порядку і посилює службово-бойову діяльність за надзвичайних обставин.

Загрози від виникнення кризових подій сьогодення доводять необхідність своєчасного та ефективного реагування сил сектору безпеки й оборони України.

Нині в Україні теорія службово-бойової діяльності сил охорони правопорядку України є досить молодого наукою, а отже, в ній ще не на достатньому рівні опрацьовано основоположні категорії.

В умовах численних кризових ситуацій на території України особливого значення набуває Національна гвардія України, яка є військовим формуванням з правоохоронними функціями [4].

Нині ще не проведено пошуку нових та вдосконалення наявних видів службово-бойової діяльності, а також форм і способів виконання службово-бойових завдань, не зібрано досвіду діяльності Національної гвардії України у різних умовах оперативної обстановки та діями за різними кризовими ситуаціями.

Використані джерела:

1. Корнієнко Д.М. Генеза проблеми службово-бойової діяльності сил охорони правопорядку у науці та практиці Національної гвардії України //Прикарпатський юридичний вісник. 2019. № 1 (26). С. 145-148.
2. Кириченко І.О. и др. Шляхи вдосконалювання наукового супроводу службово-бойової діяльності сил охорони правопорядку. Честь і закон. 2009. Вип. № 1. С. 3-23.
3. Чоботко І.І. Ефективні прийоми рукопашного бою при затриманні в Україні / Всеукраїнський круглий стіл «Правові аспекти застосування прийомів рукопашного бою при силовому затриманні та проблемні питання надання домедичної допомоги». 05 лютого 2021 р. С. 41-43.
4. Чоботко М.А., Чоботко І.І. Основні напрямки фізичної підготовки курсантів / IV Всеукраїнська інтернет-конференція COLOR OF SCIENCE «Перспективи, проблеми та наявні здобутки розвитку фізичної культури і спорту в Україні». 29 січня 2021 р. С. 413-416.